

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 80/10
14.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Веска Крстајића, Љубице Кнежевић-Томашев и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ж.Р, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 903/08 од 2.12.2009. године, подигнутом против правноснажних пресуда Општинског суда у Краљеву К. 964/06 од 25.10.2007. године и Окружног суда у Краљеву Кж. 154/08 од 31.7.2008. године, у седници већа одржаној 14.4.2010.године, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије Ктз. 903/08 од 2.12.2009.године, подигнут против правноснажних пресуда Општинског суда у Краљеву К. 964/06 од 25.10.2007. године и Окружног суда у Краљеву Кж.154/08 од 31.7.2008.године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Краљеву К. 964/06 од 25.10.2007.године, Ж.Р. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, која се неће извршити уколико окривљени у року од једне године, од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Пресудом Окружног суда у Краљеву Кж. 154/08 од 31.7.2008. године у ставу I изреке одбијена је као неоснована жалба пуномоћника приватног тужиоца С.М, а пресуда Општинског суда у Краљеву К. 964/06 од 25.10.2007.године је потврђена, док је у ставу II изреке делимичним уважавањем жалбе браниоца окривљеног Ж.Р. укинута пресуда Општинског суда у Краљеву К. 964/06 од 25.10.2007.године, само у делу одлуке о трошковима кривичног поступка и у том делу је предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Републички јавни тужилац Србије подигао је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда Општинског и Окружног суда у Краљеву, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, са образложењем да изрека првостепене пресуде није разумљива, те да је противуречна, јер није наведено у чињеничном опису како је приватни тужилац задобио лаку телесну повреду у виду огуљотине коже на левом колену, а у разлозима је наведено да је иста узрокована падом на тврду подлогу, након што га је окривљени, претходно, ударио песницом у пределу слепоочнице. Предлог јавног тужиоца је да се захтев уважи и утврди да је, на напред наведени начин, повређен закон у корист окривљеног Ж.Р.

Врховни касациони суд је, одлучујући на основу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116 од 22.12.2008. године), одржао седницу већа, у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца Србије, на којој је размотрио списе предмета са захтевом, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Према налажењу овог суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Србије указује на постојање битне повреде одредбе кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, јер је изрека првостепене пресуде јасна и непротивречна, а из садржине изреке произлазе сва законска обележја кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, па и то да је поступао са умишљајем, а у образложењу суд је дао разлоге за чињенични и правни закључак. С тога се захтевом Републичког јавног тужиоца Србије неосновано истиче супротно.

Врховни касациони суд налази да постоји обавеза суда да у изреку пресуде унесе све одлучне чињенице од значаја за постојање кривичног дела и кривице окривљеног. Међутим, код утврђења првостепеног суда, у изреци пресуде, да је окривљени Ж.Р. оштећеног С.М. песницом ударио у пределу десне слепоочнице од ког ударца је приватни тужилац задобио лаку телесну повреду у виду крвног подлива, и огуљотину коже на левом колону, те навода у образложењу пресуде да је приватни тужилац од ударца окривљеног задобио лаку телесну повреду у виду крвног подлива у десном слепоочном делу главе, а потом, од пада на тло и огуљотину коже на левом колону, изреку не чини нејасном, па је неоснован навод јавног тужиоца у захтеву да није означена радња извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ. Ово због тога што суд има обавезу да у изреку унесе сва одлучна чињенична утврђења, али није у обавези да у исту уноси и најситније детаље чињеничног утврђења.

Самим тим, ни у жалбеном поступку пред Окружним судом у Краљеву није учињена иста битна повреда одредаба кривичног поступка, па се супротни наводи у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, оцењују као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, одлучио као у изреци пресуде, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и применом члана 424. ЗКП-а.

Записничар,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа
судија,
Невенка Важић,с.р.